

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 17C/146/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114221660
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4114221660.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou, v spore žalobcu: Rímskokatolícka cirkev, Žilinská diecéza, so sídlom Žilina, J. Kalinčiaka č. 1, IČO: 42063043, zastúpeného v konaní advokátskou kanceláriou: MAPLE&FISH, s.r.o., so sídlom Bratislava, Dunajská 15/A IČO: 36 718 432 proti žalovanému: IMA INVEST, s.r.o., so sídlom Zlaté Moravce, Hviezdoslavova č. 41, IČO: 36520349, zastúpeného v konaní advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária René Hudzovič, s.r.o., so sídlom Nitra, Štefánikova trieda č. 49, IČO: 36860697, o zaplatenie 102.412,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému sa priznáva náhrada konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalobca.
- III. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1./ Žalobca sa žalobným návrhom prostredníctvom právneho zástupcu domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 102.412,- eur spolu s 9,15 % úrokom z omeškania ročne, počnúc od 18.7.2014 až do zaplatenia.

Žalobca uplatňovaný nárok odôvodňoval tým, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území H., zapísaných na Okresnom úrade I. F., katastrálny odbor v LV č. XXXX ako parcely registra „C“ a to parc. č. XXX/X lesné pozemky vo výmere 21 868 m² a parc. č. XXX/X ostatné plochy vo výmere 21 741 m².

Ďalej uviedol, že so žalovaným uzatvorili dňa 01.06.2009 nájomnú zmluvu číslo 1/2009 a dňa 27.07.2009 dodatok číslo 1 k tejto zmluve.

Na základe dodatku číslo 1 k nájomnej zmluve žalobca ako prenajímateľ prenechal žalovanému ako nájomcovi vyššie špecifikované pozemky na účely dobývania nevyhradených nerastov.

V zmysle článku II. bod 5 dodatku č. 1 sa žalobca a žalovaný dohodli, že žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť za vykonávanie dobývania nevyhradených nerastov na parc. č. XXX/X a parc. č. XXX/X v kat. území H. odplatu a to vo výške 0,40 eur za tonu bez DPH a za týmto účelom je povinný žalobcovi každoročne predložiť zoznam množstva vyťaženého kameňa.

Ďalej uviedli, že žalovaný hrubým spôsobom úmyselne podviedol žalobcu, keď uviedli nepravdivé údaje ohľadne množstva vyťažených nerastov za roky 2010 a 2011, čím spôsobil žalobcovi škodu vo výške 102.412 eur a súčasne sa úmyselne neoprávnene obohatil nevyplatením náhrady za vyťažené nevyhradené nerasty, ktorá prislúchala podľa zmluvy žalobcovi.

Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaný v skutočnosti vyťažil a predal oveľa väčšie množstvo kameňa, o čom svedčí potvrdenie spoločnosti EUROVIA CS, a.s. organizačná zložka Slovensko zo dňa 6.3.2012 z ktorého vyplýva, že žalovaný jej dodal drvené kamenivo v objeme 620.530,35 ton a to v období od

1.4.2010 do 31.8.2011 a za toto množstvo si vyfakturoval sumu v celkovej výške 3.764.382,30 eur a uvedeným konaním im spôsobil škodu vo výške 102.412,14 eur.

Žalobca dňa 12.7.2013 písomne od nájomnej zmluvy číslo 1/2009 v znení dodatku číslo 1 odstúpil s tým, že toto odstúpenie bolo doručené žalovanému ako nájomcovi dňa 15.7.2013.

Žalovaný si dňa 23.7.2013 podal žalobu na súd, ktorou žiadal, aby súd určil, že odstúpenie od nájomnej zmluvy zo dňa 12.7.2013 je neplatné a nájomný vzťah trvá, pričom predmetné konanie sa vedie na Okresnom súde Nitra pod spisovou značkou 28Cb/15/2013.

Žalobca si predmetnú sumu uplatňoval z titulu náhrady škody spôsobenú žalovaným.

Žalobca spolu s podanou žalobou si podal návrh aj na vydanie neodkladného opatrenia.

2./ Žalobca ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení v žalobe označil list vlastníctva, nájomnú zmluvu číslo 1/2009, potvrdenie zo dňa 6.3.2012, list zo dňa 26.3.2012 a email zo dňa 8.2.2011, uznesenie vyšetrovateľa.

3./ Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

4./ Žalobca v predmetnom návrhu žiadal vydať aj neodkladné opatrenie, ktorým by žalovanému uložil povinnosť zdržať sa akéhokoľvek užívania a dobývania nevyhradených nerastov na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v katastrálnom území H., H. I., zapísaných na Okresnom úrade I. F., katastrálny odbor LV č. XXXX ako parc. registra C číslo XXX/X lesné pozemky vo výmere 21868 m² a parcela registra č. XXX/X ostatné plochy vo výmere 21741 m² a to až do právoplatného skončenia konania vo veci Okresného súdu Nitra spisová značka 28Cb/15/2013.

Okresný súd Nitra v predmetnej veci uznesením číslo konania 17C/146/2014-46 zo dňa 18.8.2014 vydal predbežné opatrenie v požadovanom znení žalobcom.

Voči predmetnému opatreniu bolo podané zo strany žalovaného odvolanie a medzi tým žalobca opätovne podal návrh na vydanie predbežného opatrenia v ktorom žiadal, aby súd nariadil žalovanému zdržať sa akéhokoľvek užívania a dobývania nevyhradených nerastov na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v katastrálnom území Q.e, obec I., zapísaných na Okresnom úrade I. F., katastrálny odbor v LV číslo XXXX ako parcela registra č. XXX/XX lesné pozemky vo výmere 19 893 m² a to až do právoplatného skončenia konania vo veci vedeného na Okresnom súde Z., spisová značka 28Cb/15/2013.

Súd prvej inštancie v predmetnej veci vydal predbežné opatrenie a to uznesením číslo 17C/146/2014 - 136 zo dňa 1.10.2014, ktorým návrhom na vydanie neodkladného opatrenia žalobcovi celom rozsahu vyhovel.

Zo strany žalovaného bolo podané aj voči tomuto predmetnému neodkladnému opatreniu odvolanie.

Krajský súd Nitra uznesením č.k. 9Co/779/2014-173 zo dňa 13.11.2014 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a to č.k. 17C/146/2014 - 46 zo dňa 18.8.2014 zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, pričom týmto svojím rozhodnutím Krajský súd v Nitre ako odvolací súd zamietal prvý návrh na vydanie neodkladného opatrenia.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením číslo konania 6Co/10/2015-224 zo dňa 30.1.2015 uznesenie súdu prvého stupňa a to číslo konania 17C/146/2014-136 ktorým bolo nariadené opatrenie dňa 1.10.2014 zmenil tak, že návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia opäť zamietol.

5./ Žalovaný písomným podaním zo dňa 28.07.2015 navrhol, aby súd konanie prerušil podľa § 109 ods. 2 písmeno c) CSP a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod spisovou značkou 25C/233/2013, pričom má za to, že rozhodnutie v predmetnej veci môže mať zásadný význam pre toto konanie .

Súd návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol a to z dôvodu, že súd si v konaní vyrieši ako predbežnú otázku ohľadom platnosti Dodatku k nájomnej zmluve.

Voči predmetnému uzneseniu bolo zo strany žalovaného podané odvolanie a Krajský súd v Nitre Uznesením č.k. 7Co/285/2016 - 689 zo dňa 28.04.2017 Uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konania a na nové rozhodnutie.

6./ Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní k predmetnej veci uviedol, že sa pridrižiava písomnej žaloby zo dňa 18.7.2014 doručenej tunajšiemu súdu dňa 18.7.2014 a pokiaľ sa týka podstatných skutočností poukazuje na fakt, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzatvorená dohoda o odplate za vyťaženie a predaný kameň, teda nerastnú surovinu, pričom táto dohoda sa opiera tak o osobné

rokovania medzi stranami sporu, ako aj o písomnosti, ktorými sú emailová a korešpondenčná komunikácia medzi žalobcom a žalovaným.

Sumu 102.412 eur, ktorú žalobca vyčíslil v žalobe opiera o už dohodnutú sumu 40 centov za tonu vyťaženého kameňa a rozdiel medzi zisteným objemom vyťaženého kameňa, ktorý potvrdila spoločnosť EUROVIA a žalovaným deklarovanej objem vyťaženého kameňa.

Ďalej právny zástupca žalobkyne uviedol, že poukazuje na skutočnosť, že medzi žalobkyňou a žalovaným došlo k dohode o výške odplaty za jednu tonu nevyhradeného nerastu - kameňa a to vo výške 40 centov za jednu tonu kameňa.

Právny zástupca žalobkyne ďalej uviedol, že medzi stranami sporu bol uzavretý dodatok č. 1 zo dňa 27.7.2009, ktorého predmetom bola ťažba nerastu andezitu na pozemkoch žalobkyne, tento dodatok resp. na základe tohto dodatku žalovaný začal dobývať kameň z kameňolomu, ktorý sa nachádza na pozemkoch žalobkyne, pričom bolo bežnou praxou, že žalovaný oznamoval žalobkyňi písomne resp. emailom objem vyťaženého kameňa.

Na základe tohto dodatku bola dohodnutá odplata za vyťažený kameň vo výške 0,40 centov za tonu vyťaženého kameňa, táto odplata bola dohodnutá na základe rokovania medzi zástupcami žalobkyne a žalovaného ako aj tretej strany spoločnosti EUROVIA. Na rokovaní, ktoré sa konalo v júli 2009 bol zástupcom spoločnosti EUROVIA pánom Ing. Q. vysvetlený tzv. rozklad ceny materiálu z lokality kameňolomu BENAT. Na základe tohto vysvetlenia rozkladu ceny materiálu resp. z tohto vysvetlenia vyplynulo, že cena za 1 tonu vyťaženého kameňa je 12,-Sk teda 40 centov za tonu.

Toto rokovanie sprostredkoval konateľ žalovaného, nakoľko v zmysle dodatku č. 1 resp. pri uzatváraní dodatku č. 1 bolo vôľou zmluvných strán odplatiť ťažbu kameňa.

Pokiaľ sa týka uplatneného nároku prostredníctvom žaloby, uplatnený nárok žalobca odvodzuje od oznámenia žalovaného, ktorého obsahom oznámenia bolo množstvo vyťaženého kameňa za rok 2010 v objeme 292.500 ton za rok 2010, toto oznámenie je zo dňa 8.2.2011, listom zo dňa 26.3.2012 žalovaný žalobkyňi oznámil, že v roku 2011 vyťažil 72.000 ton kameňa, avšak z potvrdenia spoločnosti Eurovia a.s. zo dňa 6.3.2012 vyplýva, že žalovaný tejto spoločnosti dodal kamenivo v objeme 620 530,35 ton a to v období od 1.4.2010 do 31.8.2011.

Keď sa odpočíta množstvo resp. objem vyťaženého kameňa oznámený Euroviou od, množstva oznámeného žalovaným, resp. objem ťažby, ktoré bolo oznámené žalovaným, zistí sa rozdiel v objeme 256 030,35 ton.

Čo sa týka uplatneného nároku vo výške 102.412,14 eur, tak tento nárok je vlastne súčinom dohodnutej odplaty 0,40 centov za tonu a rozdielu objemu ťažby.

Čo sa týka argumentácie žalovaného, že dodatkom č. 1 bol len upravený, resp. rozšírený účel nájmu z titulu nájmovej zmluvy zo dňa 1.6.2009 tak s týmto nesúhlasia, nakoľko sú toho názoru, že predmetom dodatku č.1 bola ťažba kameňa andezitu nevyhradeného nerastu a nie nájom resp. užívanie pozemkov a požívanie ich úžitkov, ktorými môžu byť len plodonosné veci.

Kameňolom plodonosnou vecou nie je resp. pozemky, na ktorých sa nachádza kameňolom nie sú plodonosnou vecou, ktoré by mohli byť predmetom nájmu. Uzavretím dodatku č. 1 preto nemohlo dôjsť k rozšíreniu účelu nájmu, ale naopak medzi stranami sporu vznikol záväzkový vzťah nový, odlišný od nájmovej zmluvy. Užívanie pozemkov za účelom ťažby kameňa je len prostriedkom k dosiahnutiu ťažby kameňa, jeho prevzatia alebo odvozu.

Tvrdenie, že ťažba kameňa je nájmovým vzťahom považujú za absolútne právne nesprávne, nájmová zmluva zo dňa 1.6.2009 bola uzavretá za účelom užívania lesných pozemkov, za účelom ťažby dreva. Užívanie pozemkov za účelom ťažby dreva nájmovým vzťahom je nakoľko ťažba dreva je považovaná v zmysle zákona č. 504/2003 Zb. zákonov za úžitok. Obsahom tohto zákona dokonca je osobitná úprava nájmovej zmluvy, kde predmetom nájmu je poľnohospodársky pozemok, poľnohospodársky podnik, alebo lesný pozemok.

Predmetom tohto zákona v žiadnom prípade nie je ťažba kameňa, resp. ťažba vyhradeného alebo nevyhradeného nerastu. Poľnohospodárske pozemky, lesné pozemky sa považujú za plodonosnú vec a preto môžu byť predmetom nájmu.

Nájmová zmluva z 1.6.2009 bola teda uzavretá v zmysle tohto zákona, čo vyplýva aj z jej označenia, ako aj z jej obsahu. V zmysle uvedeného zákona musí byť zmluva o nájme lesných pozemkov písomnú formu a jej podstatnou náležitosťou je dohoda o výške nájmovej.

Sú toho názoru, že aby bola takáto zmluva platne uzavretá, jej podstatná náležitosť dohoda o výške nájmovej musí byť určitá a zrozumiteľná. Pokiaľ by bolo pravdou tvrdenie žalovaného, že obsahom nájmovej dohodnutého v nájmovej zmluve je aj odplata za ťažbu kameňa, z tohto dôvodu by podľa ich názoru musela byť považovaná za neplatnú, nakoľko by absentovala jej podstatná náležitosť dojednávania o výške nájmovej za užívanie lesných pozemkov, poľnohospodárskych pozemkov. Skutočnosť, že

výška nájomného 85.000 eur vrátane DPH ročne bola zmluvnými stranami dohodnutá v súvislosti s užívaním lesných pozemkov a ťažbou dreva, vyplýva z článku 5 bodu 5 nájomnej zmluvy, podľa ktorého výška nájomného bude zmluvnými stranami prehodnotená vždy po uplynutí platnosti lesného hospodárskeho plánu.

Na základe uvedeného sú teda toho názoru, že dodatkom č.1 vznikol nový záväzkový vzťah, ktorý nie je súčasťou resp. nemožno podradiť pod režim nájomnej zmluvy.

Skutočnosť, že tento nový záväzkový vzťah z titulu dodatku č. 1 mal byť odplatný, výslovne vyplýva z tvrdení žalovaného.

Právna zástupkyňa žalobkyne ďalej uviedla, že podľa č. 44/1988 Zb. banský zákon § 32a - jedná sa o vyhradený nerast, nevyhradený nerast, ktorý je predmetom tohto konania, ale aj z tohto § vyplýva, že organizácia, ktorá určený dobývací priestor platí úhradu za nerasty vydobyté z výhradného ložiska, na ktoré bol dobývací priestor určený a z odseku 1 vyplýva, že organizácia platí aj úhradu za dobývajúci priestor, týmto chce uviesť, že je nelogické, aby ťažba kameňa, resp. nevyhradeného nerastu bola súčasťou nájmu a odplata za vyťažený kameň bola súčasťou nájomného.

7./ V priebehu výpovede, ako dôkazy založila do spisu dôkaz, z ktorého vyplýva vôľa žalobcu a žalovaného na odplatnosti ťažby kameňa, ako aj na ktorých vyplýva vznik dohody o výške odplaty 40 centov za jednu tonu, list zo dňa 22.7.2009 tzv. rozklad ceny materiálu, list zo dňa 14.3.2010 žiadosť pána O. konateľa žalovaného o vystavenie faktúry za kameň, ktorej obsahom je aj jeho návrh na znenie faktúry, list z 26.3.2012 oznámenie konateľa žalovaného o vyťažení 72000 ton kameniva v roku 2011, list z 28.3.2012 záznam z rokovania č. 1/2012, kde poukazujú na bod 3/3, list zo 4.4.2012 ide o email konateľa žalovaného, ktorého obsahom je dodatok č. 2, ktorého obsahom toho dodatku č. 2 je ponuka odplaty vo výške 0,20 centov za tonu vyťaženého kameňa, list z 24.4.2012, ktorý preukazujú vôľu žalovaného na odplatnosti záväzkového vzťahu, ktorý vznikol na základe dodatku č. 1, list z 2.5.2012 označeného ako zaslanie opravnej faktúry zo strany žalobcu žalovanému, list z 22.6.2012 výzva na úhradu pohľadávok - vyjadrenie, ide o list o žalovaného, prostredníctvom ktorého oznamuje žalobcovi, že dnešným dňom prišlo k uhradeniu faktúry vo výške 117.000 eur ako aj k úhrade faktúry, list zo 4.7.2012, obsahom tohto listu je potvrdenie žalovaného, že dodatkom č. 1 prijali žalovaní všeobecný záväzok platiť odplatu, list z 30.7.2012, z 7.8.2012, z 15.8.2012, ktorého obsahom je potvrdenie žalovaného, že prijali všeobecný záväzok platiť odplatu, navrhujú odplatu vo výške 20 centov za tonu a pokiaľ s týmto návrhom žalobca nesúhlasí, má právo obrátiť sa žalobca na príslušný súd, list z 25.3.2014 prostredníctvom ktorého žalovaný oznamuje žalobcovi, že v roku 2013 vyťažil 13 271 ton kameňa a týmto žalobcu žiada o zaslanie faktúry na sumu 2 654,20 + DPH. Vyťažený objem vynásobil vlastne odplatou 20 centov za tonu, súkromný znalecký posudok č. 2/2018 Dr. Kandelu, ktorý uviedol v závere posudku vyhodnotenie 1 tony andezitu v danej lokalite v danom čase, ktorú uviedol minimálne vo výške 0,90 centov za tonu.

8./ Právna zástupkyňa žalobkyne v záverečnej reči uviedla, že má za to, že v konaní bolo preukázané, že medzi stranami nebola sporná dohoda o odplate za vyťažený kameň z kameňolomu Kamenné vráta a že žalovaný má voči žalobcovi takýto záväzok a že takýto záväzok aj plnil. Chce poukázať na to, že žalobca nerozporoval faktúru na sumu vo výške 117.000 eur bez DPH, to je suma 292.500 ton krát 0,40 eur. Žalobca v doterajšom priebehu súdneho konania poukázal na skutočnosť, že predmetom nájmu za užívanie, resp. požívanie ktorého nájomcom platí prenajímateľovi nájomné môže byť len nespotebitel'ná vec, čiže pôdonosná to je vec ktorej užívanie resp. požívanie v rámci nájmu nesmeruje k definitívnemu vyčerpaniu, k zániku jej materiálneho substrátu, predmetom záväzkového vzťahu založeného dodatkom č. 1 nebolo užívanie nespotebitel'nej veci pozemkov, to bolo predmetom už samostatnej nájomnej zmluvy, začo zmluvné strany zjednali odplatu vo výške 83.000 eur ročne, predmetom dodatku č. 1 bolo poskytnutie oprávnenia banský dobývaný lom Kamenné vráta, prípadne tento aj vyťažiť. Inými slovami dodatkom č. 1 žalobca odovzdal žalovanému samotnú substanciu lomu t.j. možnosť vyťažiť v ňom nachádzajúci sa nevyhradený nerast do svojho vlastníctva. Takýto nerast sa v ňom spotrebuje. Dodatkom č. 1 tak vznikol medzi stranami sporu nový záväzkový vzťah, ktorý nebol nájomným vzťahom, keďže jeho predmetom bolo oprávnenie žalovaného spotrebovať, čiže vyťažiť samotnú podstatu veci vo vlastníctve žalobcu, ktorá sa v zmenenej forme vyťažením stáva vlastníctvom žalovaného. Tento nový záväzkový vzťah z dodatku č. 1 existoval paralelne vedľa už skôr založeného nájomného vzťahu z nájomnej zmluvy, skutočnosť, že tento nový záväzkový vzťah bol formálne začlenený do zmluvy nazvanej ako dodatok č. 1 k nájomnej zmluve je bezvýznamný, keďže charakter právneho vzťahu sa posudzuje podľa jeho obsahu a nie formálneho názvu.

Z korešpondencie žalovaného z listu z 22.6.2012 ako aj z listu z 4.4.2012 vyplýva, že žalovaný povinnosť platiť odplatu za vyťažený kameň vôbec nespochybňoval, práve naopak nárok žalobcu na

odplatu za vyťažený kameň výslovne nespochybňoval, práve naopak nárok žalobcu za vyťažený kameň výslovne potvrdzoval a to aj v čase, keď už začal spochybňovať výšku dohodnutej odplaty za vyťažený kameň a žiada, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

9./ Právny zástupcu žalovaného vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že popiera tvrdenia žalobcu uvedené v jeho žalobe, ako aj prednesené na pojednávaní.

Žalobca v bode III žaloby tvrdí, že zmluvné strany sa v zmysle čl. II bod 5 dodatku č. 1 dohodli, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi za dobývanie nerastov odplatu vo výške 0,40 eur bez DPH za tonu a že za týmto účelom je povinný žalobca predkladať každoročne množstvo vyťaženého kameňa. Toto nie je pravda, v dodatku č. I takáto dohoda nie je obsiahnutá, jednak túto skutočnosť konštatoval už KS Nitra vo svojom rozhodnutí 6Co/10/2015-224 a taktiež i Generálny prokurátor SR vo svojom uznesení sp. zn. V PZ 329/15/1000-11 zo dňa 26.2.2016.

Žalobca sa v bode III žaloby odvoláva na email žalovaného zo dňa 8.2.2011, tento email napísala administratívna pracovníčka konateľa žalovaného, ktorá o predmetnej záležitosti nemala absolútne žiadnu vedomosť a napísala ho viac menej podľa vyjadrenia a pod nátlakom pána P., dôkazom o tom je výpoveď pani K. na čl. 451 až 455 spisu OS Nitra č. 20Cb/43/2013.

Ďalšia skutočnosť, ktorú žalobca tvrdí v bode VI svojej žaloby, že žalobca predal oveľa väčšie množstvo kameňa, čo potvrdila Eurovia tak k tejto skutočnosti uvádza, že množstvo vyťažiť sa majúceho kameňa nebolo nijako limitované, o tom svedčí opäť okrem iných vyjadrenie štatutára žalobcu Ing. Q. na pojednávaní 17.6.2014 vo veci OS Nitra 25C/233/2013, kde uviedol " zmluvne nebol rozsah ťažby kameňa upravený."

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalovaný nemal povinnosť nahlasovať množstvo vyťažených nerastov, takúto povinnosť nemal zakotvenú v nájomnej zmluve, ani v dodatku. Žalovaný nemal povinnosť platiť nad rámec nájomného za ťažbu kameňa žiadnu inú sumu, ktoré skutočnosti vyplývajú z obsahu nájomnej zmluvy a z ďalších dôkazov a to najmä svedeckých výpovedí jednotlivých svedkov. Svedok B. na pojednávaní dňa 20.11.2014 vo veci 25C/233/2013 uviedol, že pri výberovom konaní sa hovorilo aj o ťažbe kameňa, odporca mal najlepšie nároky, uzatvoril sa dodatok k nájomnej zmluve, riešil sa tzv. fabišov kameň, ktorý bol vyťažený, bolo ho potrebné spracovať, považoval sa za odpad a dohodla sa jeho cena 12 korún, resp. 0,40 centov za tonu. Hovorilo sa o tom, že odporca bude vykonávať ďalšiu ťažbu, k čomu musel spracovať dokumentáciu, pripraviť podklady, avšak o cene za vyťažený kameň sa nehovorilo.

V ďalšej časti tejto výpovede uviedol, čo sa týka ceny za ťažbu, táto bola už zahrnutá v pôvodnej cene nájomné.

Ďalej svedok uviedol že v zmluve, v dodatku ani ústne nebola dohodnutá povinnosť odporcu oznamovať množstvo vyťaženého kameňa. S touto výpoveďou svedka B., ktorý bol kancelárom žalobcu korešponduje aj ďalší dôkaz a to je list žalovaného zo daň 16.1.2009, ktorý bol vlastne ponukou žalovaného do výberového konania a z tohto je zrejmé, že v ponúkanej cene nájmu bola zahrnutá aj ťažba kameňa, čo korešponduje s vyjadrením svedka B., jeho výpovedi o ktorej som teraz hovoril.

Skutočnosť, že cena nájmu zahŕňala i ťažbu nevyhradeného nerastu vyplýva i z výpovede svedka B. zo dňa 30.3.2015 učinenej pred vyšetrovateľom KR PZ Nitra.

Tieto skutočnosti potvrdzuje výpoveď Ing. P. Q. učinená na pojednávaní 20.1.2015 v konaní 25C/233/2013, kde tento svedok svojou výpoveďou vyvracia akékoľvek tvrdenia o tom, že by mal žalovaný platiť nad rámec nájomného za ťažbu nerastu a že by rozklad ceny materiálu, na ktorý sa aj dnes odvolával žalobca, mal byť dôkazom o povinnosti žalovaného platiť za ťažbu kameňa.

Ďalej uviedol, že skutočnosť, že žalovaný nemal povinnosť platiť nad rámec nájomného žiadnu ďalšiu odplatu a to ani za vyťažený nerast bola vyriešená v nasledovných konaniach:

- v konaní vedenom na KS Nitra č.k. 6Co/10/2015, kde v uvedenom uznesení Krajský súd uviedol na strane 6, že " v bode 5 dodatku je uvedené, že nájomca si je vedomý, že prípadné využitie predmetu nájmu na účely dobývania nevyhradených nerastov je podmienené získaním súhlasov podľa zák. č. 44/1988 Zb. a č. 511/1988 Zb. a že prenajímateľovi vznikne právo na odplatu podľa osobitných predpisov. Toto ustanovenie čl. 5 dodatku žiadnym spôsobom nezmenilo ustanovenie čl. 4 nájomnej zmluvy v ktorej si účastníci dohodli nájomné za užívanie nehnuteľnosti vo výške 83.000 eur bez DPH ročne. Navrhovateľka nepreukázala v priebehu konania svoje tvrdenie, že sa s odporkyňou v bode 5 dodatku č. 1 dohodla na odplate 0,40 eura za tonu bez DPH.

- V uznesení GP SR sp.zn. IV PZ 329/15/1000-11 zo dňa 26.2.2016,

- nepriamo v konaní vedenom na OS Nitra pod sp. zn. 28Cb/15/2013

- v rozsudku OS Nitra 20Cb/43/2013-477 zo dňa 16.3.2018,

- v konaní vedenom na OS Nitra pod sp. zn. 25C/233/2013, kde je síce pravdou, že toto právoplatné rozhodnutie bolo uznesením NS SR v dovolacom konaní zrušené, avšak z dôvodu, ktorý sa netýkal otázok, ktorými súd riešil ťažbu nevyhradeného nerastu a otázky platby zaň, ale bolo zrušené len v súvislosti s otázkou splnenia alebo nesplnenia povinnosti nájomcu uzavrieť poisťnú zmluvu na predmet nájmu.

10./ Právny zástupca žalovaného navrhol pripojiť spis tunajšieho súdu 20Cbo/43/2013 a z neho oboznámiť prečítaním najmä nasledovné výpovede účastníkov a listiny:

1/ dodatok č.1 k nájomnej zmluve č. 1/2009 a dodatok č. 2 k uvedenej zmluve, kde z dodatku č. 1 vyplýva, že nebola dohodnutá cena za ťažbu nevyhradeného nerastu, že uvedeným dodatkom teda nebola zmenená výška nájmu dohodnutá v nájomnej zmluve a že uvedeným dodatkom bol len rozšírený účel nájmu o ťažbu nevyhradeného nerastu, pričom z dodatku č. 2, ktorý nebol uzavretý vyplýva snaha žalovaného pomôcť žalobcovi, ktorý tvrdil, že potrebuje peniaze, že z nájmu získava málo, tak ako to tvrdili svedok B. a žalovaný, pretože vždy cirkvi pomáhal, mal záujem cirkvi pomôcť touto formou a preto uzatvorili dodatok č. 2,

2/ email pani K. zo dňa 8.2.2011, ktorý po prečítaní navrhujem porovnať s obsahom toho istého emailu, ktorý predložil ako prílohu svojho návrhu na začatie konania v predmetnej veci žalobca, čím preukazujú, že žalobca s predmetným emailom manipuloval, pozmenil v ňom jednotkovú cenu tony kameňa,

3/ uznesenie KS Nitra sp. zn. 6Co/10/2015-224 zo dňa 30.1.2015 a z neho text na strane 6 začínajúci slovami: " v bode 5 dodatku je uvedené, že nájomca si je vedomý, ... " a končiaci slovami " ... dohoda na odplate 0,40 eura za tonu bez DPH.",

4/ uznesenie GP SR sp. zn. IV PZ 329/15/1000-11 zo dňa 26.2.2016 a z neho najmä výrokovú časť, najmä druhý a tretí odstavec na strane 6, prvý, tretí, štvrtý odstavec na strane 7 pokračujúci na strane 8 a končiaci v prvom odstavci na strane 9, pričom listinami uvedenými pod číslom 3, 4 žalobca preukazuje skutočnosť, že nemal povinnosť platiť nad rámec nájomného za ťažbu nevydareného nerastu žiadnu sumu.

5/ výpoveď svedka PhDr. F. B. zo zápisnice KR PZ Nitra o výsluchu svedka zo dňa 30.3.2015 vo veci vedenej pod ČVS: KRP - 305/2-VYS-NR-2014-RS, z ktorej výpovedi preukazujeme tie isté skutočnosti, ako som uviedol že ich preukazujeme listinami pod bodom 3 a 4,

6/ uznesenie KR PZ Nitra, OKP Nitra ČVS: KRP - 305/2-VYS-NR-2014-RS zo dňa 2.5.2016 a z neho výrokovú časť, ktorým preukazujú, že trestné stíhanie voči konateľovi žalovaného z dôvodu údajného podvodu v tom, že neplatil za ťažbu nerastu nad rámec nájomného žalobcovi žiadne sumy, bolo zastavené.

7/ výpoveď svedka PhDr. Michala Baláža zo zápisnice o pojednávaní konaného 26.1.2018,

8/ písomnú výpoveď pani K. zo 14.3.2018 z č.l. 451-455 oboznámenú na pojednávaní konanom 16.3.2018,

9/ uznesenie OR PZ Nitra, OKP Nitra z 1.3.2018, ČVS: ORP - 214/1-VYS-NR-2018-GL, ktorým vyšetrovateľ začal trestné stíhanie pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. Zák. a pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. Zák. z dôvodu skutočností, že F. Q. P. okrem iných v konaniach vedených na OS Nitra pod sp. zn. 25C/233/2013 a 20Cb/43/2013 dňa 16.9.2014 a 6.12.2017 na pojednávaní pred súdom klamal a krivo vypovedal.

10/ upovedomenie OR PZ Nitra OKP Nitra z 31.1.2019 ČVS: OKP-214/-VYS-NR-2018 o vznesení obvinenia Mgr. Q. P. pre vyššie uvedené prečiny, týmito poslednými dvoma listinami preukazujeme absolútnu nevierohodnosť tvrdení svedka P., pričom práve svedecká výpoveď tohto svedka bola jediným dôkazom o údajnej dohode ku ktorej tak, ako uvádzala i dnes právna zástupkyňa žalobcu malo dôjsť v júli 2009 a pri ktorej mala byť dohodnutá odplata za ťažbu kameňa v sume 40 centov za tonu, pričom navyiac uvádzam, že výpoveď svedka P. bola vyvrátená všetkými ostatnými tromi účastníkmi tohto júlového rokovania, to znamená kancelárom žalobcu Dr. B., D. Q. a konateľom žalovaného D. O.,

11/ rozsudok OS Nitra sp. zn. 20Cb/43/2013-477 zo dňa 16.3.2018.

Ďalej uviedol, že poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/44/2010 publikované v zbierke stanovísk NS SR a súdov SR pod číslom 3/2013 z ktorého vyplýva, že pokiaľ už bola v občiansko-právnom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotno-právneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní v ktorom má tú istú otázku posúdiť viazaný jej skorším posúdením. Pokiaľ súd napríklad v konaní vedenom na OS Nitra pod sp. zn. 20Cb/43/2013 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 15Cob/148/2018 zo dňa 17.9.2019 vyriešil otázku hmotno-právneho vzťahu strán sporu, ktorá bola predmetom riešenia v spomínanom konaní a pokiaľ je predmetom riešenia v tomto konaní, je súd v tomto konaní viazaný je vyriešením tak, ako bola táto vyriešená v konaní 20Cb/43/2013, jedná sa pritom o otázku neexistencie osobitnej dohody o cene za ťažbu kameňa nad rámec nájomného

podľa nájomnej zmluvy č. 1/2009 teda o otázku, že ťažba nevyhradeného nerastu je zahrnutá v cene nájomného.

Okrem toho bola uvedená otázka riešená aj inými orgánmi a zhodným spôsobom ako bola vyriešená v konaní vedenom na OS Nitra pod sp. zn. 20Cb/43/2013 bola vyriešená aj uznesením generálneho prokurátora SR sp. zn. IV Pz 329/15/10010-11 zo dňa 26.2.2016. Ďalej v konaní vedenom na KS Nitra pod č.k. 6Co/10/2015 a k rovnakému záveru dospeli súdy i v ďalších konaniach a to OS Nitra s p. zn. 28Cb/15/2013 a sp. zn. 25C/233/2013.

12./ Právny zástupca žalovaného v záverečnej reči uviedol, že žalobca svoj nárok na zaplatenie odplaty za ťažbu nevyhradeného nerastu odôvodňoval už v konaniach vedených na OS Nitra pod sp. zn. 25C/233/2013 a tak isto v konaní 20Cb/43/2013 existenciou údajnej dohody, ktorou sa žalovaný mal žalobcovi zaviazat' platiť za tonu vyťaženého nerastu 40 centov. Existenciu takejto dohody však žalobca v žiadnom z konaní nepreukázal a ani nemohol, lebo takáto dohoda neexistovala. Žalobca tvrdil, že táto dohoda mala byť uzavretá na tzv. júlovom rokovaní, ktorého sa mal zúčastniť D.. Q., Dr. B., F. Q. F. a D. O., avšak D.. Q., Dr. B. a D. O. existenciu uzavretia takejto dohody na uvedenom rokovaní vyvrátili, naopak D.. Q. vo svojej výpovedi v konaní 25C/233/2013 jednoznačne uviedol, že na uvedenom rokovaní sa riešil právny vzťah medzi spoločnosťou Eurovia a žalobcom a neriešil sa tu právny vzťah žalobcu a žalovaného, uviedol, že on prišiel s ponukou, kde ponúkal v prepočte 40 centov za tonu kameňa, ktorá sa však týkala tzv. fabišovho už vyťaženého kameňa pred niekoľkými desaťročiami, ktorý sa nachádzal na haldách a nie kameňa, ktorý sa mal ťažiť. Existenciu tejto dohody jednoznačne vyvrátilo vo všetkých svojich výpovediach, či už v konaní 25C/233/2013 alebo v konaní 20Cb/43/2013, alebo pred KR PZ Nitra vo veci ČVS: KRP - 305/2-VYS-NR-2014 - RS, svedok Dr. B.. Existenciu uvedenej dohody nepriamo vyvrátil i samotný F.. Q., ktorý v konaní 25C/233/2013 vo svojej výpovedi uviedol, že v dodatku nebola dohodnutá cena za ťažbu kameňa. To, že existencia takejto dohody neexistovala a že žalovaný nebol povinný nad rámec nájomného platiť za ťažbu kameňa žiadnu ďalšiu sumu ustálil príslušné orgány i v ďalších konaniach napríklad KS Nitra v uznesení 6Co/10/2015-224 zo dňa 30.1.2015, generálna prokuratúra SR v uznesení sp. zn. IV PZ 329/15/1000-11 zo dňa 26.2.2016. Ďalej Okresný súd vo svojom rozsudku 20Cb/43/2013-477 a KS v Nitre vo svojom rozsudku 15Cob/148/2018-635 zo dňa 17.9.2019.

Žalovaný už niekoľko krát vysvetlil, že faktúru na sumu 117.000 eur t.j. faktúru číslo OF 110 024 uhradil len pod hrozbou výpovede nájmu, ktorú skutočnosť vo svojich výpovediach jednoznačne potvrdil i svedok Dr. B., ktorý bol zamestnancom žalobcu.

K ďalšej námietke žalobcu uvádza, že predmetom nájmu nebola ťažba nevyhradeného nerastu, ale predmetom nájmu boli pozemky na ktorých sa nevyhradený nerast nachádzal a ťažba nevyhradeného nerastu nebola ničím iným, ale účelom nájmu. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že predmetom dodatku č. 1 bolo poskytnutie práva dobývať lom, predmetom dodatku č. 1 k nájomnej zmluve bolo len rozšírenie účelu nájmu o ťažbu nevyhradeného nerastu na prenajatých pozemkoch. Nie sú pravdivé tvrdenia žalobcu že žalovaný vo svojich prejavoch, v písomných prejavoch potvrdzoval a nespochybňoval nárok žalobcu na odplatu za ťažbu kameňa, poukazuje na svoje ústne a písomné prednesy, v ktorých som jednoznačne uviedol skutočnosti, v ktorých žalovaný uviedol do listov na ktoré žalobca poukazuje a ktorými mal údajne potvrdzovať nárok žalobcu, z týchto skutočností jednoznačne vyplýva, že žalovaný odmietal nárok žalobcu na platbu za ťažbu kameňa ako nedôvodný. V uvedených listoch žalovaného sa nachádzajú tvrdenia ako napríklad nemáte žiadny právny titul a podobne.

S poukazom na vyššie uvedené mám za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, nepreukázal že by bola z nejakého titulu vznikla povinnosť žalovanému platiť za ťažbu nevyhradeného nerastu a vzhľadom k tomu, dokonca na viac práve žalovaným bolo preukázané, že nárok žalobcu na platby za ťažbu nevyhradeného nerastu nad rámec nájomného je nedôvodný a preto navrhujem žalobu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

13./ Právna zástupkyňa žalobkyne žiadala doplniť dokazovanie výsluchom svedkov a to D.. P. Q., X.. F. B., D. O., T. K.. Čo sa týka svedka D.. P. Q. ten by sa mal vyjadriť za účelom odstránenia rozporov, či bol už v danom čase vyťažený fabišov kameň, mal by sa vyjadriť k cene. Mal by sa vyjadriť k tomu, koľko vyťaženého kameňa získala spoločnosť od žalovaného.

Čo sa týka svedka F. B., toho navrhujú vypočuť ohľadne okolností, za ktorých bola uzavretá nájomná zmluva, dodatok č. 1 k nájomnej zmluve a taktiež ohľadom odstránenia rozporov jeho výpovedí na iných pojednávaniach s totožnými stranami sporu, svedkyňa T. K. by sa mala vyjadriť k vyhotoveniu emailu zo dňa 08.02.2011 a vystavenia faktúry na sumu 117.000 eur, zároveň žiadali vypočuť aj žalovaného a to k okolnostiam uzatvárania nájomnej zmluvy, dojednávania nájomného, k okolnostiam uzatvárania

dotatku č. 1 a dojednávania odplaty za ťažbu kameňa, taktiež na skutočnosti, ktoré vyplývajú z jeho písomných listín, ktoré adresoval žalobcovi, v ktorých uvádza, že nespochybňuje odplatu za vyťažený kameň a priznáva, že žalovaný prijal všeobecný záväzok platiť odplatu už podpísaním dodatku č. 1 nájomnej zmluvy.

14./ Právny zástupca žalovaného nesúhlasil s výsluchom navrhnutých svedkov nakoľko navrhnutých svedkovia boli vypočutí v konaní 25C/233/2013 a tiež v konaní 20Cb/43/2013. Navrhnutí svedkovia sa v uvedených konaniach vyjadrovali presne k tým istým skutočnostiam, na ktoré ich opätovne navrhuje vypočuť žalobca v tomto konaní.

Navrhnutí svedkovia boli už v uvedených konaniach vypočutí a to ku skutočnostiam, ktoré boli rozhodné pre rozhodnutie v uvedených konaniach prejednávanej veci a ktoré sú rozhodné i pre rozhodnutie veci prejednávanej v tomto konaní, preto nie je účelné a ani v súlade so zásadou hospodárnosti konania týchto svedkov v tomto konaní opätovne vypočuť a to toľko za situácie keď ich výpovede by mali smerovať k vyriešeniu otázky hmotno-právneho vzťahu účastníkov, ktorá bola už vyriešená v konaní 20Cb/43/2013 a ktorej vyriešením je súd v tomto konaní s poukazom na R3/2013 viazaný.

15./ Právna zástupkyňa žalobkyne navrhla vypočuť v spore svedkov, pričom právny zástupca žalovaného s takýmto návrhom na doplnenie dokazovania nesúhlasil a poukazyval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/44/2010, z ktorého vyplýva, že pokiaľ už bola v občianskoprávnom konaní právoplatne vyriešená otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť viazaný jej skorším posúdením.

Právna zástupkyňa žalobkyne k vyjadreniu právneho zástupcu žalovaného, čo sa týka poukazu na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/44/2010 uviedla, že súd v tomto súdnom konaní nie je viazaný žiadnym rozhodnutím z vyššie uvedených konaní, keďže ani jedno z týchto rozhodnutí nepredstavuje rozhodnutie podľa ust. § 193 zákona č.160/2015 CSP.

Zároveň platí, že ani jedným z týchto rozhodnutí, a to ani právoplatnými rozhodnutiami z konania 20Cb/43/2013, (ktoré však žalobca napadol dovolaním), nebolo rozhodnuté o žiadnej prejudiciálnej otázke, z tohto súdneho konania. V zmysle ust. § 194 CSP tak súd nemá ani povinnosť na tieto rozhodnutia prihliadnuť a vysporiadať sa s nimi v odôvodnení rozhodnutia.

Súd k právnemu názoru žalovaného, že pokiaľ už bola v občianskoprávnom konaní právoplatne vyriešená otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť viazaný jej skorším posúdením uvádza, že súd je viazaný iba výrokom rozsudku, nie jeho odôvodnením. Pre súd je záväzným posúdením predbežnej otázky uskutočnené v inom konaní medzi totožnými účastníkmi, ak ide o otázku riešenú vo výroku rozhodnutia, t.j. otázku, ktorá bola predmetom konania, pričom riešenie ostatných otázok, s ktorými sa súd musel v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať, nie je pre súd v inej veci záväzným (porovnaj rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 26 Cdo 2804/2012 z 12. júna 2014 a sp. zn. 32 Cdo 4004/2014 z 3. decembra 2013).

16./ Súd vzhľadom na skutočnosť, že na tunajšom súde v spore vedenom pod sp. zn. 20Cb/43/2013 (pričom ide o tie isté strany sporu, kde v postavení žalobkyne je Rímskokatolícka cirkev, Žilinská diecéza, so sídlom Žilina, J. Kalinčiaka 1, IČO: 42 063 043 a v postavení žalovaného bola spoločnosť IMA INVEST, s.r.o., so sídlom Zlaté Moravce, Hviezdoslavova 41, IČO: 36 520 349), bol vedený spor, predmetom ktorého bolo zaplatenie faktúry č. XX.XXX,- vo výške 34.560,- eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia, pričom pri uplatňovaní predmetnej sumy vychádzala žalobkyňa z tých istých listinných dokladov ako je Nájomná zmluva č. 1/2009 dňa 01.06.2009, ako aj Dodatok č.1 k Nájomnej zmluve č.1/2009 zo dňa 27.07.2009, na ktoré poukazuje respektíve opiera svoj nárok aj v spore vedenom pod sp. zn. 17C146/2014, pričom predmetom tohto sporu je zaplatenie žalovanej sumy vo výške 102.412,- eur, ktorú si žalobkyňa uplatňuje z titulu náhrady škody, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, pričom v spore 20Cb/43/2013 boli vypočutí podrobne navrhnutí svedkovia a v tomto konaní by mali byť vypočutí k tým istým okolnostiam, pričom by záležalo na súde, ako si vyhodnotí ich svedecké výpovede a pretože sa súd plne stotožnil so závermi rozsudku sp. zn. 20Cb/43/2013 - 477, zo dňa 19.10.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 15Cob/148/2018 - 635, zo dňa 17.09.2019, návrh na výsluch svedkov nepripustil z dôvodu hospodárnosti sporu ako aj prihliadnuc na dĺžku sporu.

17./ Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu, vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložili strany sporu ako aj oboznámeným sa s listinnými dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v spise č.k. 20Cb/43/2013 a v spise 25C/163/2018 a z ktorých považoval za preukázané nasledovné skutočnosti.

18./ Z Nájomnej zmluvy č. 1/2009 dňa 01.06.2009, uzavretej medzi stranami sporu (č.l. 9 - 68) bolo zistené, že predmetom predmetnej zmluvy bolo prenechanie predmetu nájmu špecifikovaného v čl. I. tejto zmluvy na dočasné užívanie žalovanému za podmienok dohodnutých v uvedenej zmluve. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú a to do 31.12.2024.

Zmluvnými stranami sú žalobca ako prenajímateľ, za ktorého zmluvu podpísal štatutár Doc. ThDr. K. U., PhD. a žalovaný ako nájomca, za ktorého zmluvu podpísal štatutár D. O..

Predmetom nájomnej zmluvy bolo, aby nájomca na ňom po dobu nájmu riadne hospodáril a užíval ho ako riadny hospodár obvyklým spôsobom, aby vykonával všetky práva a povinnosti vyplývajúce nielen z tejto zmluvy, ale aj z príslušných zákonov, najmä zo zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch, v znení neskorších predpisov, z platných lesných hospodárskych plánov, schválených príslušným orgánom štátnej správy lesného hospodárstva ako aj zo všetkých súvisiacich všeobecne záväzných právnych predpisov; najmä sa tým rozumie ťažba dreva a s ňou súvisiace činnosti až po predaj dreva, obnova každého, lesného pozemku po jeho vyťažení, riadne pestovanie mladých lesných porastov, využívať na poľnohospodársku výrobu a výkon rybárskeho práva podľa platných právnych predpisov.

V článku IV. bod 1 predmetnej sa strany sporu dohodli, že nájomca - žalovaný zaplatí prenajímateľovi - žalobcovi za užívanie predmetu nájmu nájomné vo výške 83.000,- eur ročne bez DPH za každý príslušný kalendárny rok účinnosti tejto zmluvy .

K uvedenej nájomnej zmluve bol dňa 27.07.2009 uzatvorený Dodatok č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009 (č.l. 16), ktorý rovnako podpísali za zmluvné strany Doc. K. U., PhD. a D. O.. Predmetom dodatku bola o. i. úprava článku II. nájomnej zmluvy, kde sa doplnili odseky č. 4 a č. 5, ktorými došlo k rozšíreniu účelu nájmu o možnosť užívania predmetu nájmu na prípadné vykonávanie dobývania nevyhradených nerastov, ktoré sú súčasťou pozemkov tvoriacich predmet nájmu, a to najmä pozemkov parc. č.l. a parc. č. XXX/X v k. ú. H.. Zároveň sa strany dohodli, že nájomca (žalovaný) si je vedomý, že prípadné využitie predmetu nájmu na účely dobývania nevyhradených nerastov, je podmienené získaním súhlasov, resp. povolení vydaných podľa zákona č. 44/1988 Zb. v znení neskorších predpisov a zákona č. 51/1988 Zb. v znení neskorších predpisov miestne príslušným banským úradom a že prenajímateľovi (žalobcovi) vznikne právo na odplatu podľa týchto predpisov.

Uzatvorenie nájomnej zmluvy č.1/2009 zo dňa 01.06.2009 ako aj uzavretie Dodatku č.1 k Nájomnej zmluve č.1/2009 zo dňa 27.07.2009 nebolo medzi stranami sporu sporné .

Z Dodatku č. 2 k nájomnej zmluve č. 1/2009 (č.l. 85), bez dátumu a podpisov zmluvných strán bolo zistené, že zmluvnými stranami mala byť žalobkyňa v zastúpení Mons. Doc. K. U., PhD. diecézny biskup a žalovaný .

Predmetom tohto dodatku bola doplnenie Čl. 1 ods. 5 , kde celková výmera predmet nájmu sa znižuje o 65.358 m², a zároveň malo dôjsť k zmene čl. IV. odsek 4, že zmluvné strany sa zároveň dohodli, že nájomca bude platiť prenajímateľovi odplatu vo výške 0,20 eur za každú tonu odpredaného nevyhradeného nerastu a to ročne spätne na základe faktúry vystavenej prenajímateľom, ktorá bude vychádzať z údajov o množstve odpredaného nevyhradeného nerastu, ktoré je nájomca povinný poskytnúť prenajímateľovi najneskôr do 31. januára nasledujúceho roka.

Zo záznamu 1/2012 z rokovania zmluvných strán spísaný v Žiline dňa 28.03.2012 medzi stranami žalobkyne v zastúpení Mgr. Q. F. a K. G. a žalovaným (č.l. 267) pričom predmetnú listinu založil do spisu právny zástupca žalobkyne bolo zistené, že pod bodom 3.3.3. označený ako návrh na úpravu zmluvného vzťahu v súvislosti s ťažbou nevyhradeného nerastu predložil nájomca nový návrh na spôsob odplaty pre prenajímateľa Žilinskú diecézu za 1 tonu predaného kameňa, keďže ostatné lomy v okolí (regiónu) platia od 5 do 15 centov za tonu. Jeho návrh je 20 centov + DPH za tonu predaného kameňa s prihliadnutím aj na to, že pôvodná výška odplaty bola dojednaná na 40 centov.

Z potvrdenia spoločnosti EUROVIA CS, a.s. zo dňa 01.03.2012 (č.l. 307) bolo zistené, že žalovaný im ako odberateľovi dodal v období od 31.03.2010 do 31.12.2011 kamenivo v objeme 620.530,35 ton.

Z potvrdenia vydaného spoločnosťou EUROVIA CS, a.s. zo dňa 06.03.2012 (č.l.306) bolo zistené, že žalovaný im ako odberateľovi dodal drevené kamenivo v objeme celkovej sume 3.764.382,20 eur.

19./ Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisom 20Cb/43/2013 a z neho s Dodatkom č. 2 k zmluve, uznesenie KS Nitra 6Co/10/2015-224 zo dňa 30.1.2015, uznesenie Generálnej prokuratúry SR, uznesenie KR PZ SR odbor kriminálnej polície Nitra, písomné odpovede na otázky položené súdom svedkyňi T. K., zápisnica zo dňa 23.1.2018, výpoveď svedka F. B., F., Q..

Zo spisu č.k. 25C/163/2018 vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom, zápisnicou a o pojednávaní zo dňa 17.6.2014, z ktorej sa oboznamuje výpoveď Mgr. Q., zápisnica zo dňa 20.11.2014,

výsluch svedka F. B., výpoveď svedka P. Q., záznam z rokovania zo dňa 6.10.2011, zápisnica o pojednávaní zo dňa 27.6.2019, výsluch pána O..

S rozsudku č.k. 20Cb/43/2013 - 477, zo dňa 19.10.2018, ktorého predmetom bolo zaplatenie čiastky vo výške 34.560,- eur s príslušenstvom, bolo ďalej zistené, že žalobkyňa uplatnenie svojho nároku odôvodňovala tým, že medzi sporovými stranami bola dňa 01.06.2009 uzatvorená nájomná zmluva, na základe ktorej žalobkyňa prenechala žalovanému na užívanie a hospodárenie nehnuteľnosti v katastrálnom území H., V. a H.. Dňa 27.07.2009 bol medzi stranami uzatvorený Dodatok č. 1 k nájomnej zmluve a na základe tohto dodatku nechala žalobkyňa predmet nájmu žalovanému na vykonávanie dobývania nevyhradených nerastov, ktoré sú súčasťou pozemkov parcelné číslo XXX/X a XXX/X v katastrálnom území obce H.. Žalovaný podľa žalobcu v článku II. od 5 Dodatku č. 1 súhlasil s tým, že žalobcovi v prípade využitiam pozemkov na dobývanie nevyhradených nerastov vznikne nárok na odplatu. Žalovaný v uvedenom území vykonával ťažbu, pričom výška odplaty bola stanovená dohodou na sumu 0,40 eur za tonu bez DPH.

Žalovaný v roku 2010 vyťažil 292.500 ton, za čo vznikol žalobcovi nárok na odplatu vo výške 117.000,- eur, ktoré žalobca vyfakturoval faktúrou č. XXXX ktorú žalovaný uhradil v celej výške.

V roku 2011 žalovaný vyťažil celkovo 72.000 ton. Nakoľko medzi stranami nedošlo k inej dohode o odplate za vyťaženy kameň, vyúčtoval žalobca žalovanému faktúrou č.XX.XXX,- sumu 24.560,- eur. Žalovaný predmetnú faktúru v lehote splatnosti neuhradil a túto listom zo dňa 30.07.2012 vrátil žalobcovi s tým, že spochybnil výšku odplaty za 1 tonu vyťaženy kameňa a dal nový návrh 0,20 eur za tonu kameňa. Keďže medzi stranami nebola iná dohoda o výške odplaty za rok 2011, bola podľa žalobkyni dohodnutá odplata vo výške 0,40 eur za tonu kameňa, ktorú si žalobkyňa uplatnila v predmetnom spore spolu s príslušenstvom.

V predmetnom konaní išlo o úhradu faktúry č. 20X20024 vo výške 34.560,- eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia, pričom pri uplatňovaní predmetnej sumy vychádzala žalobkyňa z tých istých listinných dokladov ako je Nájomná zmluva č. 1/2009 dňa 01.06.2009, ako aj Dodatok č.1 k Nájomnej zmluve č.1/2009 zo dňa 27.07.2009, rozdiel je len v tom, že nárok je uplatňovaný na základe faktúry vyfakturovanej za iné obdobie a v inej výške.

Z predmetného rozsudku bolo zistené, že súd žalobu zamietol, pričom vo svojom odôvodnení uviedol, že žalobca svoj nárok na zaplatenie odplaty za kameň vyťaženy žalovaným v roku 2011 v konaní nepreukázal, pričom z vykonaného dokazovania bolo tiež zistené, že právo dobývať nevyhradené nerasty žalovanému vyplýva z Dodatku č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009, ktorou sa rozšíril účel nájmu bez zmeny výšky nájomného.

Zároveň neboli zistené skutočnosti, z ktorých by bolo možné nárok žalobcu priznať z titulu bezdôvodného obohatenia. Ani existencia údajnej ústnej dohody o odplate za ťažbu nevyhradených nerastov sa v konaní nepreukázala a rokovania, na ktorom malo prísť k jej uzavretiu, sa napokon nezúčastnil ani jeden zo štatutárov žalobcu oprávnený na uzavretie takejto dohody.

Prítomnosť zamestnanca žalobcu, svedka F., nemá právne následky, keďže ako vyplýva z výpovede svedka Q. (jedného z vtedajších štatutárov), svedok F. bol oprávnený iba jednať v tejto veci, nie konať za žalobcu. Ani z rokovaní, na ktorých bol prítomný zamestnanec žalobcu, svedok B., nebolo preukázané uzatvorenie ústnej dohody o odplate za ťažbu nevyhradených nerastov, pričom sám svedok B. v konaní uviedol, že nebola uzatvorená žiadna dohoda, ani ústna, ani písomná, ktorá by žalobcu oprávňovala na uplatňovanie si odmeny za ťažbu nevyhradených nerastov. Ako svedok B. uviedol, jediná dohoda nad rámec dohodnutého nájomného sa týkala iba tzv. G. kameňa. Ťažba nevyhradeného nerastu teda bola súčasťou užívania prenajatých nehnuteľností a jej cena bola zahrnutá v cene dohodnutého nájomného. Žalobca v konaní nepreukázal, že zmluvné strany mali vôľu rozšíriť účel nájmu za odplatu, naopak, v cene nájomného bola zahrnutá i ťažba nevyhradeného nerastu, čo je zrejmé z vykonaného dokazovania. Keďže nárok žalobcu na odplatu za ťažbu nevyhradených nerastov nevyplýva žalobcovi z Dodatku č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009, zároveň nebola preukázaná existencia ústnej dohody, ktorá by žalobcu na takýto nárok oprávňovala a rovnako tak sa nejedná ani o bezdôvodné obohatenie, súd žalobu žalobcu v celom jej rozsahu zamietol.

Voči predmetnému rozsudku bolo podané odvolanie a Krajský súd v Nitre rozsudkom č.k. 15Cob/148/2018 - 635, zo dňa 17.09.2019 rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 20Cb/43/2013 - 477 zo dňa 16.03.2018 v napadnutej časti III. A IV. výroku v znení dopĺňacieho rozsudku 20Cb/43/2013 - 617 zo dňa 19.10.2018 potvrdil.

Krajský súd v Nitre vo svojom rozhodnutí v bode č.53 uviedol, že podľa ust. § 40 ods. 2 Obč. zákonníka písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

S poukazom na uvedené zák. ust. ako aj čl. IX. bod 2 bolo teda jednoznačne možné doplniť a meniť uzavretú Nájomnú zmluvu č. 1/2009 výlučne písomnou formou.

Z obsahu Dodatku č. 1 k nájomnej zmluve nevyplýva žiadna skutočnosť, ktorá by odôvodňovala záver v tom, že medzi zmluvnými stranami došlo k dohode o nároku žalobcu ako prenajímateľa na účtovanie ceny 0,4 eura za 1 tonu vyťaženej horniny. Taktiež z výpovedí vypočutých svedkov nebolo preukázané uzavretie takejto dohody, z ktorej by vyplýval nárok žalobcu na sumu 0,4 eura za 1 tonu vyťaženej horniny, pričom s poukazom na vyššie uvedené by takáto dohoda na jej platnosť musela byť uzavretá v písomnej forme.

V bode 54. ďalej uviedol, že navyše samotná platnosť Dodatku č. 1 k nájomnej zmluve bola už riešená v konaniach Krajského súdu v Nitre pod sp. zn. 6Co/10/2015 a 7Co/124/2016, pričom ani v predmetných konaniach nebol preukázaný taký obsah Dodatku č. 1, ktorý by odôvodňoval nárok žalobcu na zaplatenie akejkoľvek sumy za vyťaženie horninu žalovaným.

V bode 55 sa uvádza, že odvolací súd sa taktiež stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o neexistencii nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko vychádzajúc z argumentácie platnosti Dodatku č. 1 k nájomnej zmluve nie je splnená žiadna zo špecifikovaných foriem bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 Obč. zákonníka.

20./ Podľa § 420 ods. 1, Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

21./ Podľa ods. 2, vyššie cit. zák. ustanovenia, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

22./ Podľa ods. 3 OZ, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

23./ Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žaloba podaná žalobkyňou nie je dôvodná.

24./ Predmetom sporu je zaplatenie žalovanej sumy vo výške 102.412,- eur, ktorú si žalobkyňa uplatňuje z titulu náhrady škody, ktorá jej vznikla konaním žalovaného.

Nárok na náhradu škody žalobkyňa odôvodňovala tým, že so žalovaným uzatvorila dňa 01.06.2009 Nájomnú zmluvu č. 1/2009 a následne dňa 27.07.2009 Dodatok č.1 k zmluve, na základe ktorej prenechala žalovanému ako nájomcovi pozemky na účely dobývania nevyhradených nerastov, pričom tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné.

Žalobkyňa v rámci útoku tvrdila, že v zmysle článku II. bod 5, Dodatok č. 1 sa dohodli, že žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť za vykonávanie dobývania nevyhradených nerastov na parcele číslo X,XX a parc. č. XXX/X v kat. území H. odplatu a to vo výške 0,40 eur za tonu bez DPH a za tým účelom je povinný žalobcovi každoročne predložiť zoznam množstva vyťaženého kameňa, pričom podľa nich o existencii dohody svedčí email žalovaného zo dňa 08.02.2011.

Žalobkyňa ďalej tvrdila, že žalovaný uviedol nepravdivé údaje čo do množstva vyťažených nerastov za roky 2010 - 2011, čím jej spôsobil škodu vo výške 102.412,- eur a zároveň sa obohatil nevyplatením za vyťažené nevyhradené nerasty.

Žalobkyňa tvrdila, že žalovaný vyťažil a predal oveľa väčšie množstvo kameňa, čo preukazuje podľa nich potvrdenie vydané spoločnosťou EUROVIA CS, a.s., podľa ktorého im žalovaný dodal drvené kamenivo v objeme 62.0530,35 ton a to v období od 01.04.2010 do 31.8.2011, pričom im spôsobil škodu vo výške 102.412,- eur ($620.530,35 - 364.500 = 256.030,35 \times 0,40 = 102.412,14$ eur).

Žalobkyňa ďalej tvrdila, že nárok odvodzujú od oznámenia žalovaného, ktorého obsahom oznámenia bolo množstvo vyťaženého kameňa za rok 2010.

Ďalej žalobkyňa tvrdila, že predmetom Dodatku č. 1 bola ťažba kameňa andezitu nevyhradeného nerastu a nie nájom, respektíve užívanie pozemkov a používanie ich úžitkov, ktorými môžu byť plodnosné veci. Kameňom nie je plodnosnou vecou respektíve pozemky, na ktorých sa nachádza.

25./ Žalovaný v rámci svojej obrany popieral, že bola dohodnutá odmena - cena za ťažbu a to vo výške 0,40 eur za tonu, ako aj to, že žalovaný nemal povinnosť nahlasovať množstvo vyťažených nerastov, takáto povinnosť nebola zakotvená v nájomnej zmluve a ani v Dodatku.

Žalovaný popieral, že oznámenie konateľa žalovaného zo dňa 26.03.2012 o vyťažení 72.000 ton kameňa je dôkazom toho, že by malo dôjsť k dohode o cene za vyťažený kameň, popieral existenciu dohody, na základe, ktorej by mal platiť za jednu tonu vyťaženého nerastu 0,40 eur, a taktiež namietal, že žalobkyňa nepreukázala existenciu takejto dohody.

26./ Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa si žalovanú sumu uplatňovala z titulu náhrady škody, ktorú jej spôsobil žalovaný tým, že uviedol nepravdivé informácie ohľadom množstva vyťaženého kameňa a to v období od 01.04.2010 do 31.8.2011, pričom im spôsobil škodu vo výške 102.412,- eur, ďalej svoj nárok opierala o skutočnosť, že medzi stranami bola uzavretá dohoda, na základe ktorej bol žalovaný povinný uhradiť žalobcovi sumu 0,40 eur za tonu vyťaženého kameňa, pričom výšku uplatneného nároku si odvodzuje od oznámenia žalovaného, ktorého obsahom oznámenia bolo množstvo vyťaženého kameňa za rok 2010 a z dôvodu, že tvrdené skutočnosti žalovaný v celom rozsahu popieral, taktiež popieral existenciu dohody za ťažbu a to vo výške 0,40 eur za tonu, si súd ako predbežnú otázkou musel vyriešiť, či medzi stranami sporu došlo k dohode o nároku žalobcu ako prenajímateľa na účtovanie ceny 0,4 eura za 1 tonu vyťaženej horniny a po vyriešení tejto predbežnej otázky sa súd bude zaoberať vznikom a následne výškou uplatnenej škody.

27./ Ako už súd konštatoval v bode 16. tohto rozsudku, že sa plne stotožnil so závermi rozsudku Okresného súdu Nitra sp .zn. 20Cb/43/2013 - 477, zo dňa 19.10.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 15Cob/148/2018 - 635, zo dňa 17.09.2019, pričom v predmetom rozsudku boli podrobne rozobraté výpovede svedkov, ktorých navrhovala vypočuť v tomto spore aj žalobkyňa a v ktorom súd uviedol, že žalobca svoj nárok na zaplatenie odplaty za kameň vyťažený žalovaným v roku 2011 v spore nepreukázal, pričom z vykonaného dokazovania bolo tiež zistené, že právo dobývať nevyhradené nerasty žalovanému vyplýva z Dodatku č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009, ktorou sa rozšíril účel nájmu bez zmeny výšky nájomného.

Taktiež súd v predmetnom rozsudku konštatoval, že nebola v spore preukázaná dostatku ani existencia údajnej ústnej dohody o odplate za ťažbu nevyhradených nerastov.

Ani z rokovaní, na ktorých bol prítomný zamestnanec žalobcu, svedok B., nebolo preukázané uzatvorenie ústnej dohody o odplate za ťažbu nevyhradených nerastov, pričom sám svedok B. v konaní uviedol, že nebola uzatvorená žiadna dohoda, ani ústna, ani písomná, ktorá by žalobcu oprávňovala na uplatňovanie si odmeny za ťažbu nevyhradených nerastov. Ako svedok B. uviedol, jediná dohoda nad rámec dohodnutého nájomného sa týkala iba tzv. Fabišovho kameňa.

Ťažba nevyhradeného nerastu teda bola súčasťou užívania prenajatých nehnuteľností a jej cena bola zahrnutá v cene dohodnutého nájomného.

Žalobca v konaní nepreukázal, že zmluvné strany mali vôľu rozšíriť účel nájmu za odplatu, naopak, v cene nájomného bola zahrnutá i ťažba nevyhradeného nerastu, čo je zrejmé z vykonaného dokazovania. Keďže nárok žalobcu na odplatu za ťažbu nevyhradených nerastov nevyplýva žalobcovi z Dodatku č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009, zároveň nebola preukázaná existencia ústnej dohody, ktorá by žalobcu na takýto nárok oprávňovala a rovnako tak sa nejedná ani o bezdôvodné obohatenie.

28./ Vzhľadom na závery rozsudku Okresného súdu Nitra sp .zn. 20Cb/43/2013 - 477, zo dňa 19.10.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 15Cob/148/2018 - 635, zo dňa 17.09.2019, s ktorými sa súd plne stotožnil a na ktoré poukazuje aj vo svojom rozhodnutí jednoznačne vyplynulo, že z obsahu Dodatku č. 1 k nájomnej zmluve nevyplýva žiadna skutočnosť, ktorá by odôvodňovala záver v tom, že medzi zmluvnými stranami došlo k dohode o nároku žalobcu ako prenajímateľa na účtovanie ceny 0,4 eura za 1 tonu vyťaženej horniny, čo znamená že žalovaný nemá povinnosť platiť žalobcovi odplatu na výške 0,40eur za tonu vyťaženého kameňa, nakoľko mu to z ničoho nevyplývalo.

29./ Zároveň súd uvádza, že na základe takto zisteného skutkového stavu, škodu ktorú si žalobca v predmetnom spore uplatňuje, nevyplýva zo záväzkových vzťahov medzi podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti, súd na daný vzťah aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie ustanovenia Obchodného zákonníka.

30./ Na to, aby vznikol konkrétny zodpovednostný vzťah, musia byť splnené určité predpoklady. Predpokladom na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím (porušenie právnej povinnosti) a následkom (vzniknutou škodou).

Vzniknutá škoda v podobe skutočnej škody (damnum emergens) alebo ušlého zisku (lucrum cessant) musí byť spôsobená bez pochybností práve porušením právnej povinnosti.

Príчинná súvislosť musí byť nielen tvrdená (domnelá), ale musí byť bezpečne preukázaná, pričom povinnosť tvrdenia, bremeno tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno, týkajúce sa príčinnej

súvislosti v civilnom procese, zaťažuje v zásade toho účastníka, ktorého tvrdenie má byť preukázané, teda poškodeného. Vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť pritom bezpečne preukázaný a bezprostredný.

31./ Povinnosť nahradiť škodu je osobitným právnym dôvodom vzniku záväzkového právneho vzťahu (§ 489 OZ <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=XX&p=XXXXXXXX-XXXXXXXX&f=X>>). V tomto prípade možno hovoriť o vzniku záväzkového vzťahu zo zákona.

Dôvodom vzniku tohto záväzku je protiprávne konanie škodcu. Obsahom tohto záväzkového vzťahu je povinnosť subjektu, ktorý škodu spôsobil inému (škodca), ju nahradiť, a právo subjektu, ktorému bola škoda spôsobená (poškodený), uplatniť právo na náhradu škody. Záväzok škodcu nahradiť škodu poškodenému je záväzkom novým, a to aj v prípade, že škoda bola spôsobená v rámci už existujúceho záväzkového vzťahu (napr. škoda spôsobená pri plnení povinností zo zmluvy o zhotovení veci na zákazku).

Vznik škody je ďalším nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu. Dôkazné bremeno o vzniku škody a jej rozsahu (výške) zaťažuje poškodeného.

Škoda sa v právnom zmysle definuje ako peniazmi vyjadriteľná ujma na majetku poškodeného, ktorú možno vyjadriť peňažným ekvivalentom, t. j. peniazmi (R 55/1971).

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú:

- a) porušenie právnej povinnosti,
- b) existencia škody,
- c) príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou,
- d) zavinenie.

Ak sú splnené vyššie uvedené predpoklady tak objektívnej povahy [písm. a) až c)], ako aj subjektívnej povahy [písm. d)], hovoríme o zodpovednosti za škodu založenú na princípe zavinenia. Zavinenie sa pri tejto forme zodpovednosti predpokladá, avšak za podmienok ustanovenia § 420 ods. 3 OZ sa škodca môže od zodpovednosti oslobodiť.

Ak by zodpovednosť za škodu bola spájaná iba s existenciou predpokladov objektívnej povahy, t. j. bez zreteľa na zavinenie, hovoríme o zodpovednosti za škodu založenú na objektívnom princípe. Táto forma zodpovednosti je v občianskom práve výnimkou a v obchodnom práve pravidlom.

Nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu a vzniknutou škodou. Príčinná súvislosť je objektívnou kategóriou a nemožno ju zamieňať so zavinením škodcu (táto odlišnosť je zjavná v prípadoch, keď predpokladom zodpovednosti za škodu nie je zavinené konanie škodcu; pozri § 427 a § 432 OZ). Ku skúmaniu zavinenia, kde sa zavinenie vyžaduje (§ 420 a § 424 OZ), pristúpi súd až po tom, keď bola zistená príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním škodcu a vzniknutou škodou (R 47/1984). Dôkazné bremeno ohľadne príčinnej súvislosti zaťažuje poškodeného.

Otázka príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím škodcu a vznikom škody je otázkou skutkovou a nie právnou (Ro NS ČR z 21. 2. 2002, sp. zn. 21 Cdo 300/2001).

Zisťovanie príčinnej súvislosti znamená, že z celej reťaze všeobecnej príčinnosti treba sledovať iba tie príčiny a následky, ktoré sú dôležité pre zodpovednosť za škodu. Najskôr treba zistiť, či škoda bola spôsobená v zmysle občianskeho práva, potom treba zisťovať existenciu príčin vzniku škody.

Súd konkrétne zisťuje - so zreteľom na konkrétnu škodu - či niektorá z týchto skutočností bola príčinou vzniku škody a či skutočne škodu spôsobila.

Príčinnú súvislosť nemožno zamieňať za súvislosť časovú (Rc 7 /1992).

O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak vznikla konkrétna majetková ujma následkom konkrétneho protiprávneho úkonu škodcu, teda ak je jeho konanie a škoda vo vzájomnom pomere príčiny a následku. Príčinou škody môže byť len také protiprávne konanie, bez ktorého by škodný následok nevznikol. Nemusí síce ísť o jedinú príčinu, ale i len o jednu z príčin, ktorá sa podieľa na nepriaznivom následku, o ktorého odškodnenie ide, avšak musí ísť o podstatnú príčinu.

Všeobecná občianskoprávna zodpovednosť je založená na princípe zodpovednosti za predpokladané (prezumpované) nedbanlivostné zavinenie (§ 420 ods. 3 OZ). Dôkazné bremeno o tom, že škoda nevznikla zavineným konaním, spočíva na škodcovi, ktorý sa môže zodpovednosti zbaviť (exkulpovať) preukázaním toho, že škodu nezavinil.

Škodca je podľa súčasnej právnej úpravy povinný nahradiť skutočnú škodu a ušlý zisk (§ 442 ods. 1 OZ) bez ohľadu na formu zavinenia. Toto riešenie je v prospech poškodeného, lebo z jeho hľadiska nie je dôležité, či mu bola škoda spôsobená z nedbanlivosti alebo úmyselne, ale to, aby každá majetková strata mu bola nahradená. Predsa však má zavinenie i v súčasnej právnej úprave svoj význam. Ten

sa prejavuje najmä pri spôsobe a rozsahu náhrady škody (§ 442 ods. 4 a § 450 OZ) a ako okolnosť znižujúca rozsah jeho nároku na náhradu škody (§ 441 OZ).

32./ Dôkazné bremeno o tom, že škoda vznikla a aký je jej rozsah (výška), zaťažuje poškodeného. Škoda sa musí preukázať podľa bežných procesných postupov. Ak škodu nemožno vyčíslieť, alebo ak jej výška sporná môže ju odhadnúť súd v prípadoch, kedy by preukázanie presnej výšky škody bolo obťažné alebo nákladné.

Vznik škody možno preukázať aj inak ako súdnym rozhodnutím otázka vzniku škody ako jedného z predpokladov všeobecnej a objektívnej zodpovednosti za škodu je síce skutkovou otázkou, avšak posúdenie, ktoré skutkové okolnosti sú z hľadiska naplnenia hypotézy právnej normy rozhodujúce, je právnym posúdením (Ro NS ČR z 20.02.2003, sp. zn. 25Cdo 860/2002).

Predpokladom pre úspešné uplatnenie náhrady škody je preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím a následkom - škodou.

Vzniknutá škoda musí byť spôsobená bez pochybnosti práve porušením právnej povinnosti. Škoda a porušenie právnej povinnosti samé o sebe ešte nezakladajú zodpovednosť za škodu.

Príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená, ale aj bezpečne preukázaná, pričom dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno na preukázaní príčinnej súvislosti v civilnom procese zaťažuje v zásade toho účastníka, ktorého tvrdenie má byť preukázané, teda žalobcu.

Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania.

33./ Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa v predmetnom spore neuniesla dôkazné bremeno ohľadom základných predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu.

Žalobkyňa v predmetnom spore neuniesla dôkazné bremeno o vzniku škody, zo strany žalobkyne nebolo preukázané, že medzi stranami sporu došlo k dohode o nároku žalobcu ako prenajímateľa na vyúčtovanie ceny - odplaty vo výške 0,40 eur za tonu vyťaženej kameňa, čo bolo hlavným predpokladom pre uplatnenie si nároku na škodu.

Žalobkyňa v predmetnom spore taktiež nepreukázala, že jej vznikol nárok na zaplatenie akejkoľvek sumy za vyťaženie horninu, čo vyplýva aj z rozhodnutia Okresného súdu v Nitre, sp. zn. 20Cb/43/2013 - 477, zo dňa 19.10.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 15Cob/148/2018 - 635, zo dňa 17.09.2019, s ktorým sa súd v tomto spore plne stotožnil a prevzal aj do svojho rozhodnutia, čiže nebola preukázaná existencia dohody, z ktorej by nárok žalobkyne vyplýval.

Z dôvodu, že zo strany žalobkyne nebolo v predmetnom spore preukázané porušenie právnej povinnosti žalovaného a preto nemohla vzniknúť ani škoda, čiže nedošlo k naplneniu ďalšieho znaku zodpovednosti za škodu a to k naplneniu príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a škodou a z toho dôvodu súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

34./ Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný bol v konaní úspešný, súd mu priznal plnú náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania a § 365 ods. 3 CSP) .

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.